

Rezultat meritat

✎ Plutonier-major Vasile IFTIME

Botoșani. Un oraș reprezentativ pentru cultura, filozofia și civilizația neamului nostru. Un reper important pe harta artileriei române care, prin Batalionul 335 Artilerie, duce mai departe nu doar tradiția militară a locului, ci și realitățile noii armate profesioniste.

Obuzierele din Botoșani

Autovehiculele aleargă greoi pe drumurile parțial asfaltate din poligonul automatizat. Au lipite prin ochiurile de fier forjat piesele de artilerie. Sunt obuzierele de 152 mm. Aici, are loc evaluarea subunităților la tragerile artileriei. Nimeni nu se mai gândește la ce au lăsat în cazarmă. Sunt prinși în febra cronometrelor și biletelor cu subiecte teoretice și practice.

Plutonierul Daniel Șcarlii își instalează în spatele tunurilor goniometrul-busolă, necesar îndreptării primului obuzier pe direcția de tragere. Intră în scenă și telemetrul, aparat folosit obligatoriu de artileriști pentru măsurarea distanțelor în teren, fixat pentru lucru de operatorul Marian Mironescu, gradat voluntar. În scurt timp, carnetele comandanților de piese devin parcă prea mici pentru schemele dispozitivelor de acțiune. Se notează momentele tactice. Muniția este și ea aranjată pentru misiunile de foc.

Locțiitorul comandantului, maiorul Lucian Sandu le vorbește calm, încercând să le estompeze emoțiile. Ei, dar teama de bilet e greu de stăpânit de cineva. Plutonierul Daniel Șcarlii primește spre rezolvare o problemă de tragere și una teoretică. La prima secvență, aceea de a nimici un punct de comandă prin procedeu *p mai mic de 5-00*, nu-i ceva dificil. Este nevoie doar de atenție. Pentru varianta teoretică, aceea de a spune procedeu pentru determinarea înălțimilor minime, nu poate fi decât nota zece.

Toți sunt ca spiridușii. Servanții acționează la comenzile *pentru luptă și pentru mișcare*. Caporalul Bogdan Romaniuc înregistrează înălțimile și derivatele. Gradații voluntari Mihai Axintoaie și Ciprian Vlădeanu pregătesc bombele explozive, focoasele și încărcăturile. Caporalii Sorin Palagia

și Sergiu Ciornei repetă comenzile. După trei ore de transpirație și luptă cu secunde, vine clipa de bilanț.

Echipa de evaluatori își ia rolul în serios. Greșeli, din neatenție. Inițiativă este din plin, voința la cote maxime. Emoții. Rezultatul, unul pe deplin meritat, FOARTE BINE.

Lăcaș pentru minte și suflet

Cercul Militar Botoșani are ușile deschise pentru cei care iubesc știința, cultura și sportul. Nu sunt doar observații de moment sau complezență. Cenaclul literar *Constantin Dracsini* a girat opt apariții editoriale, a organizat patru vernisaje și două expoziții de sculptură, în doi ani de existență Aici săptămânal, militari, profesori, elevi, membri ai Uniunii Scriitorilor din România șlefuesc cuvinte. Lansările de carte, simpozioanele și colocviile pe teme de literatură echivalează cu cea mai frumoasă operă născută din realitate.

Cercul de arte marțiale este curtat de către cei care își caută echilibrul minții și al trupului. Conduc de plutonierul Amariei Cătălin, cercul a fost vizitat și apreciat de mari maestri cum ar fi: Si-Fu Bücher Gheorghe, Si-Fu Luca Iron Marinello din Italia, Guro Ricky Rillera din S.U.A., Si-Fu

Seckin Koknar din Turcia și Si-Fu Adolf Greff din Germania.

Și nu în ultimul rând, trebuie marcată activitatea constantă a filialei județene a Asociației Naționale *Cultul Eroilor*. La ei într-adevăr eroii au cultul lor. Prin grija acestor oameni, 30 de monumente împrăștiate prin toate cimitirele județului sunt îngrijite, întreținute, renovate, iar comemorările nu au aspect doar de ceremonie festivă, ci de evocare, trăire, emoție... până în miezul sufletului.

Această sinteză a ceea ce este și poate fi Batalionul 335 Artilerie Mixtă are ca suport, tipar, ca șablon personalitățile comandanților. Aici rețin doar câteva din reperatele locțiitorului comandantului, maiorul Lucian Sandu: *Pentru societate suntem un pol de încredere, pentru parteneri (superiori, subordonați) suntem buni camarazi, pentru noi nu putem fi doar noi, suntem ceea ce și-au dorit strămoșii noștri, ceea ce dorim copiilor noștri, ceea ce suntem datori să fim. Toate acestea nu pot fi realizabile decât prin muncă, instrucție, comunicare, respect și recunoștință, trăsături și atitudini la îndemâna noastră a militarilor.*

Poate că, după ce vezi *producția artistică și culturală* a Botoșaniului te întrebi retoric: este importantă suprafața și populația locului ori forța spiritului care creează prefața, postfața, filozofia și civilizația neamului românesc?

Plutonierul-adjutant Adriana Nuțu face parte din prima promoție de femei în uniformă cu studii complete, de doi ani. În anul 1985, 27 de tinere obțineau gradul de sergent-major în specialitatea intențență și părăseau băncile școlii - faimoasa „1080” din Sibiu, pentru a da piept cu viața. Eroina poveștii noastre a ajuns la Baia Mare și nu a mai plecat de-acolo de 23 de ani, deși Moldova natală încă o mai atrage ca un magnet.

✎ Maior Adrian BOCHIȘ

SALVATĂ DE ECATERINA TEODOROIU

După cum ne mărturisea, a ajuns în armată dintr-o pură, dar fericită, se pare, întâmplare. O colegă, de la Liceul Pedagogic din Bacău, a citit în ziarul local un anunț de recrutare pentru absolvenți de liceu. Iar cum fete în uniformă nu prea văzuse nimeni în târgul moldav, tână învățătoare în devenire și-a propus să schimbe catedra. A intervenit însă o mică, extrem de mică, problemă, de exact un centimetru. Atât îi lipsea să îndeplinească baremul de înălțime la vizita medicală.

Și-a încercat norocul, fără frică, în fața comisiei medicale: *Credeți că Ecaterina Teodoroiu ar fi fost mai curajoasă dacă era mai înaltă?* Imediat după parafa *Apt medical*, a venit și confirmarea

pregătirii intense pentru examen. În pofta unei concurențe acerbe, de 16 candidați pe un loc, a fost admisă, chiar a doua pe listă. Un succes care a obligat-o la aceeași muncă susținută și pe timpul studiilor.

O PRĂJITURĂ CU... DRAGOSTE

Din cele trei opțiuni de la repartiție - Bacău, Iași, Suceava, a primit-o, în mod tradițional, la *plic*, pe a patra - Baia Mare. Nu a regretat însă nicio clipă, pentru că a iubit acest oraș de cum a pășit pe peronul gării din capitala Maramureșului. Aici și-a găsit și jumătatea, sergentul-major Ioan Nuțu dovedindu-se alesul inimii Adrianei, care i-a răspuns firavelor tentative de

flirt, trimițându-i o prăjitură printr-un soldat, furier în comandament. Răspunsul a venit prompt: o invitație la restaurant, iar peste câteva luni nuntă mare, militară. Anii au trecut, iar zestrea familiei Nuțu s-a îmbogățit cu trei feciori de nădejde: Victor, Alexandru și Daniel.

Din punct de vedere profesional, cariera îi este ireproșabilă. Din cei 23 de ani, 15 i-a petrecut printre artileriștii băimăreni, iar șapte la CMJ Maramureș. Pe actuala funcție, cea de consilier pe problemele maiștrilor militari, subofițerilor și soldaților gradați voluntari al comandantului Batalionului 617 Artilerie Antitanc, locotenent-colonelul Mircea Fecetea, a fost numită în mai 2005. Și, din câte se pare, este pe cale să câștige *bătălia istorică* dintre femeia-șef și subordonații ei bărbați. Și face acest lucru cu tot arsenalul din dotare: respect, implicare totală, confidențialitate și o inimă mare și deschisă. Ca o adevărată învățătoare de suflete.

O inimă deschisă